

Sygn. akt III Ca 1093/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Województwa (...) Zarządu (...) Jednostki budżetowej Województwa (...) w K.

przeciwko Gminie J.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 17 marca 2015 r., sygn. akt I C 2217/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSR (del.) Ewa Buczek-Fidyka SSO Tomasz Tatarczyk SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1093/15

U z a s a d n i c n i e

Powód Województwo (...) Zarząd (...) Jednostka Budżetowa Województwa (...) w K. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanej Gminy J. kwoty 16 487 zł, ustawowych odsetek od wskazanych w pozwie kwot i za podane okresy oraz zwrotu kosztów procesu..

Uzasadniając żądanie twierdziła, że powoda łączyła z E. D. (1) umowa najmu lokalu mieszkalnego położonego w J., przy Al. (...) II 5/505. W związku z wyrokiem eksmisyjnym Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 28 marca 2011 roku, w dniu 15 września 2011 r. wezwał pozwaną do złożenia oferty najmu lokalu socjalnego przyznanego eksmitowanym. Powód poniósł szkodę na skutek nie wywiązania się przez pozwaną z obowiązku dostarczenia lokalu socjalnego byłemu najemcy należącemu do niej lokalu.

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu - Zdroju sporządził w dniu nakaz zapłaty, w którym polecił pozwanej zapłacić powodowi zapłacić dochodzone należności.

Pozwana Gmina J. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wносиła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Podnosiła, że powódka nie wykazała wysokości szkody oraz że brak jest związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem sprawczym a powstaniem szkody.

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu - Zdroju w wyroku z dnia 17 03 2015r.

oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje: art. 18 ustawy z dnia 21 06 2001r. o ochronie praw lokatorów mieszkaniowych zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266), art. 417 § 1 k.c., art. 361 § 2 k.c. oraz art. 6 k.c. Następnie dokonał oceny poczynionych ustaleń faktycznych i uznał, że roszczenie nie mogło zostać uwzględnione ze względu na niewykazanie go co do wysokości. Powód na dowód wysokości roszczenia przedłożył sporządzony przez siebie wydruk z programu księgowego nazwany „rozrachunki”, z którego treści nie wynika wysokość szkody, ani także daty wymagalności poszczególnych kwot. Wydruk nie został podpisany przez osobę, która go sporządziła, stanowił jedynie dowód, o którym mowa w art. 308 k.p.c., nie może być uznany za dowód tego, że miały miejsce podane w nim fakty i nie korzysta przy tym z domniemania prawdziwości zawartych w nim danych. Powód nie przedstawił innych dowodów wykazujących zasadność jego roszczenia. Ponadto Sąd oddalił jako spóźniony wniosek dowodowy powoda złożony na rozprawie w dniu 17 marca 2015 r.

o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył powód Województwo (...) Zarząd (...) Jednostka Budżetowa Województwa (...) w K.,

który wnosił o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu, bądź jego uchylenie

1 przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono regulacje:

- art. 417 k.c., art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 18 ust. 3 ustawy o ustawy

z dnia 21 06 2001r. o ochronie praw lokatorów mieszkaniowych zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego i uznanie, że powód nie wykazał szkody, jej wysokości a także związku przyczynowego pomiędzy działaniem lub zaniechaniem pozwanego a powstaniem szkody podczas gdy odpowiedzialność pozwanego jest odpowiedzialnością in solidum i powód w zakresie zaspokojonym uprawniony jest do dochodzenia zapłaty wobec Gminy;

- art. 18 ust. 5 ustawy o ustawy z dnia 21 06 2001r. o ochronie praw lokatorów mieszkaniowych zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego w zw. z art. 417 k.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie,
- z powód nie doznał szkody w rozumieniu tego przepisu albowiem nie doszło do uszczerbku w wysokości różnicy między majątkiem jaki miałby gdyby dysponowała lokalem swobodnie, a majątkiem jaki ma nie mogąc lokalem swobodnie dysponować;
- art. 233 § 1 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie i dowolną ocenę zgromadzonego materiału procesowego, w tym w szczególności poprzez przyjęcie, że powód w toku procesu nie wykazał istnienia szkody w związku z

niedostarczeniem przez pozwanego lokalu socjalnego podczas gdy z przeprowadzonych dowodów, w tym m.in. wydruku rozliczeniowo - księgowego powoda jednoznacznie wykazana została wysokość szkody jaka powód został w związku z niedostarczeniem przez pozwaną lokalu socjalnego;

- art. 217 § 6 k.p.c., art. 217 § 2 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż wniosek dowodowy powoda

o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego

z zakresu szacowania nieruchomości na okoliczność ustalenia wartości odszkodowania odpowiadającego miesięcznej stawce czynszu najmu, który uzyskałby powód w związku z wynajmem lokalu za okres dochodzony w niniejszym postępowaniu należało uznać za spóźniony

1 jako taki podlegał oddaleniu.

Pozwana Gmina J. wniosła o oddalenie apelacji powoda i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powódki, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia nie były kwestionowane w apelacji.

Mają odniesienie w informacjach zawartych we wskazanych źródłach dowodowych, których wiarygodność nie była kwestionowana, a ich ocena mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Z tych też wzaledów Sad odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sadu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496.

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju w wyroku z dnia 28 03 201 Ir. . orzekając o eksmisji E. D. (2), D. D.

i K. D. I. J. i M. J. z lokalu mieszkalnego położonego w J. przy ul, J. P. II 5/505 przyznał im prawo do lokalu socjalnego do którego dostarczenia została zobowiązana pozwana.

W sprawie bezsporne jest, iż do chwili obecnej pozwana z tego obowiązku się nie wywiązała.

Stosownie do regulacji art. 417 k.c. rodzi to potencjalnie po stronie pozwanej obowiązek naprawienia powódce szkody w jej postaciach przewidzianych w regulacji art. 361 § 2 k.c., w tym w postaciach: utraconych

korzyści, które mogłaby powód osiągnąć wynajmując lokal.

Z podstawy faktycznej powództwa - pozew została sporządzony przez fachowego pełnomocnika - wynika, że „ Naliczone odszkodowanie odpowiada wysokości czynszu najmu, który właściciel mógłby w tym okresie uzyskać wynajmując przedmiotowy loka”, co obligowało powoda do wykazania, iż w okresie objętym powództwem mógł on wynająć sporny lokal i z tego tytułu uzyskać korzyść majątkową.

Wbrew dyrektywie zawartej w art. 6 k.c. z tego obowiązku się on nie wywiązał, co już tylko z tego powodu czyniło powództwo - jako niewykazane bezzasadnym.

Niezależnie od tego Sąd Rejonowy zawiadamiając pełnomocnika powoda o wyznaczonego na dzień 17 03 2015r. posiedzeniu rozprawy między innymi zobowiązał go do złożeni w terminie dwutygodniowym od doręczenia zobowiązania do złożenia ewentualnych wniosków dowodowy - pod rygorem ich pominięcia.

Skarżąca wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z opinii biegłego „z zakresu szacowania nieruchomości” na okoliczność ustalenia wartości odszkodowania odpowiadającego miesięcznej stawce czynszu najmu jaki uzyskalby w związku z wynajęciem przedmiotowego lokalu złożyła po upływie powyższego terminu.

Nastąpiło to zatem z naruszeniem regulacji art. 207 § 3 k.p.c. stąd też Sąd pierwszej instancji prawidłowo oddalił ten wniosek w oparciu o regulację art. 217 § 2 k.p.c.

Z tej przyczyny w materiale sprawy brak jest wiarygodnego materiału pozwalającego poczynić w tym zakresie stosowne ustalenia, co dodatkowo czyni powództwo bezzasadnym.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku, wobec czego apelacja jest bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. i z mocy tej regulacji prowadzi do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego apelację powoda jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. i § 13 ust. 1 pkt 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Iz.U. nr 163, poz. 1348, z późniejszymi zmianami) biorąc pod uwagę, że powód uległ w całości w postępowaniu odwoławczym, wobec czego powinien zwrócić pozwanej poniesione przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika